

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitaè**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars III. Miseria Filii Prodigii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

Pars III.

Misera Filii Prodigii.

Doctrina. Dissipaverat omnia filius imprudens: & quid ei evenisse credis? Evangelium dicit: *Cœpit egere*. Nunc tandem discere incipit, quod hactenus ignoraverat, quàm miserum sit à Patre recedere. *Cœpit egere*. Rerum omnium penuriâ pressus est: non ei vestis supererat; nam eam dissipaverat: non pecunia; nam hanc potus & luxuria devoraverat. *Cœpit egere*. At non sic in domo Patris: ibi rerum omnium affluentia erat. Quid verò jam agat miser? quò se convertat? à sociis, quibuscum bona abligiverat, desertus, nec eorum ope sublevatus quid agat? Audi, quid egerit: abiit, & adhæsit uncivium regionis illius. Ergo è penuria ad servitutem delabitur miser. Hæccine est vita illa hilaris, & læta, quam sibi promiserat deserto patre? jugum Patris suave & leve ferre noluit, quomodo feret jugum Domini duri & asperum? antea à famulis honoratus ut filius magni Patris, ò quantum sibi jam dissimilis! an suaviora erunt jussa novi Domini, quàm mandata Patris? hoc intelliget miser. Quæ putas fuisse jussa Domini hujus? misit filium hunc, ut pasceret porcos; Dominus enim iste pastor erat. O quid hoc? quò recidisti magne fili? porcos pascere? hæcne actio te digna? huc te libertas tua deduxit? huc disciplinæ domesticæ tædium? porcos pascere? adolescens nobilis? delicate nutritus?

tus? ô pudor! huc penuria adegit. Quâ verò mercede servitium adeò vile & abjectum suscipis, ô fili nobilissime? *cupiebat*, ait Scriptura, *implere ventrem de siliquis porcorum*. Siliquas porcorum ut haberet, quibus famem placaret, servituti adeò turpi se mancipavit. Siliquas porcorum? an iste cibus est, cui similem in mensa Patris unquam videras, miserime Juvenis? hæne sunt cupediæ tuæ? hæ deliciæ? siliquæ porcorum? ô miseria! ô infelicitas! Sed necdum finis. Felicem se credidisset, si vel siliquas has habuisset, quibus vesceretur; sed eheu! eò usque res deducta, ut nec has ei concederet immitis Dominus, testante ita Spiritu Sancto: *Cupiebat implere ventrem de siliquis porcorum, & nemo ei dabat*. O infelix conditio! ulteriusne restare quidquam potest? siliquæ porcorum! adolescens nobilis! hæne illa fortuna, quam extra domum patriam quærivisti? hocne te movit, ut domum Patris relinqueres, oculis paternis te subduceres? Exhaustus jam miseriis, cadaveri similior es, quam homini. In domo Patris malo adeò loco futurus sanè non fueras: laboribus & miseriis fractus es; hominem vix refers, à capite ad calcem sordidus, lutulentus, foetidus; verè pecus inter pecora, imò pecore infelicior: habent enim ista, unde alantur, tibi etiam siliquæ negantur. Huc te vita libera duxit.

Obstupescis miseriam hanc juvenis miserrimi, Studiose? tuam ipsius obstupescere, quæ multò major est. Abierat Adolescens ille, liber-

Z 2

tatis

tatis dulcedine allectus, & peregrè quidem, ne Patris vicinitas obstaret; dissipatâ cum sociis substantiâ cœpit egere: tu à libertate & boni temporalis desiderio seductus deseruisti leges DEI, ita quidem, ut fugeres etiam omnia, quibus revocari posses, fugeres consilia piorum, monita prudentum, minas Superiorum: dissipasti substantiam tuam, talenta tua, tempus, vires, corpus & animam, hoc est, vixisti in peccatis per varia membra & potentias commissis. Quid contigit? cœpisti egere: recessisti à DEO, ut libertate fruereris & deliciis; & ecce incidisti in penuriam summam: imaginabaris tibi, te hilarem esse non posse, nisi hoc aut illud peccatum faceres, hoc est, nisi DEum desereres; cum tamen certum sit, nullam esse quietem, nullum gaudium, delicias nullas extra DEum. Non agnovisti hoc, uti prodigus ille ab initio non cognoverat; quia initium mundani gaudii apparet pulchrum, suave, speciosum, suas habet illecebras: sed extrema gaudii luctus occupat; dum cessant gaudia, succedit languor, tristitia, timor ipsum gaudium in nauseam abit. Scilicet nemo felix deserto DEO esse potest: si quâ etiam voluptate peccator fruitur, brevis est; illico succedit penuria, luctus, afflictio. An non post expletam peccando cupiditatem, secutus est conscientix angor, inquietudo, tristis DEI offensi memoria, inferni horror, & mille alia animi tormenta? Hic fructus erat discessionis à DEO. Verum ulterius. Suave Patris jugum
ferre

ferre non poterat juvenis ille, & postea coactus est jugo durissimo hominis barbari cervicem submittere: Patris jussa nimum videbantur aspera, & postea jussus est porcos pascere. Imago est servitutis pudendæ, in quam peccator redigitur. Nolebas servire DEO, Studiose, cui tamen servire etiam Angeli gaudent; volebas te ejus imperio subducere, & reipsâ subduxisti, dum peccabas. An liber evasisti? imò hostis tui infensissimi factus es mancipium; factus es servus dæmonis. O probrum! jugo diabolico collum subiicere an facilius est, aut honorificentius? ô inexcusabilem malitiam tuam! Quid ergo à dæmone, cui te in peccato mancipasti, polliceri tibi poterat? an suavius te habere potest, ac DEUS? quomodo te habuit? voluntariè te ei subjecisti: quid ille tibi vicissim præstitit? Idem, quod Dominus ille filio prodigo: misit, ut porcos pasceres, hoc est, curandis brutis tui corporis cupiditatibus te destinavit; fecit, ut collo tenus te in turpissimas voluptates demergeres; quo factum, ut à pristina dignitate dejectus etiam infra pecorum vilitatem abiiceris. O catastrophem longè funestissimam! verè impletur hîc, quod minatur DEUS Deut. 28. *Ed quòd non servieris Domino tuo, servies inimico tuo in fame & siti & nuditate & omni penuria.* Sic servisti certe dæmoni. Fatere enim, an verè lætam horam vel unicam habueris, quamdiu in peccatis vixisti? quære conscientiam.

Z 3

Quid

Quid autem demum fuit, quod in obsequio dæmonis tamdiu te retinuit? an ad votum omnia procuravit dæmon? an deliciis ad libitum fruitus es? an sitim tuam explere potuisti? ingemiscis certè, & agnoscis miseriam tuam. Tu tu ille prodigus, qui siliquis porcorum à dæmone tuo pastus es; quin ne his quidem. Gultasti tantum paululum; plus petenti nemo dabit. Siliquæ porcorum voluptates fœdæ sunt, quæ in peccato quærimus: has tibi primum velut mercedem obtulit dæmon, dignum sanè, quod prudentem allicere debeat, stipendium! vix gustare cœperas, jam iterum subtrahere cœpit: quæsiuisti voluptates, & non obtulit tales, quæ te satiare possent: famem tuam explere non poteras. O miserum te! siliquæ porcorum! hinc tibi sunt tuâ nobilitate digni? quò te abiecit? ô anima? anima, pane Angelorum nutrita à Salvatore, Patre suo se, ad porcorum siliquas abiiciat? ô pudor! hinc fructum habes discessio- nis à DEO. *Va filii desertores!*

Reflexio. Ecce Studiosè, quò Juvenem deduxerit amor libertatis, odium disciplinæ domesticæ, paterni imperii fastidium. Hæc scilicet via ad perditionem fuit juveni illi; hæc tibi ad peccatum semita. Aspirare ad libertatem, nolle aliorum subesse imperiis, aliorum sequi nolle consilia, spernere monita, via ad interitum rectissima est. In innocentia tua primæva adhuc fores, mi Studiosè, si non hanc viam ingressus esses. Jam saltem tuo damno sape. *Quantum amas*

amas salutem tuam, tantum detestare libertatem
 juventuti heu nimis noxiam; gaude iubesse Ma-
 gistris, Professoribus, Parentibus tuis; sequere
 aliorum bene tecum sentientium monita & con-
 silia. Non respice illos, qui libertatis aureæ
 bona prædicantes te invitant verbis illis: *Veni-
 te, fruamur bonis*: dandum aliquid est ætati: non
 ferendi sunt arcti hi limites: Superiorum moni-
 ta nimis crebra & molesta curanda non sunt:
 excessimus ætatem puerilem: pueri non sumus:
 quis ferat continuas cavillationes, increpatio-
 nes, minas hujus & illius Critici? ejus ope, ejus
 monitis non egemus: ratione utimur, scimus,
 quid bonum, quid malum sit: sunt & alii Stu-
 diosi, qui sic vivant &c. O Studiose, quam fre-
 quentes hi sunt aliquorum sermones, tam pesti-
 feri sunt! Semel si eis aurem dederis, jugum
 scholasticum si excutere cœperis per otium, per
 nocturnas etiam vagationes, potationes, cho-
 reas, lusus &c. si Superiorum tuorum monita
 contemnere, bene sentientium consilia fugere,
 paucis omnia, si libertatem quærere cœperis, o
 quam infelici loco res tuæ sunt! eò rues, quò
 prodigus ille ruit, in miseriam nempe miserrimam,
 utinam non sempiternam! Agnitâ ergo
 miseriam hominis, qui deserto DEO servire eli-
 git dæmoni, statue, nunquam amplius DEum
 deserere, sed ei ad extremum usque halitum ser-
 vire fideliter.

Affectus. O Redemptor mi! verè juvenis iste
 in statum miserum abjectus, meum est prototy-

pon. Ego sum ille, qui vivendo in peccatis, post amissionem gratiæ tuæ, post turpem à te defectionem, ad statum miserrimum delapsus sum: oblitus dignitatis meæ ô quò deveni! post epulas Angelicas abjectus ad porcorum siliquas. Verè expertus sum, Domine, quod per Prophetam dixisti: malum & amarum est, reliquisse Dominum. Reliqui te Dominum, te Patrem meum: maledictus libertatis amor me abduxerat. Credideram, me sine te vivere posse è genio, sed expertus sum, irrequietum esse cor, nisi quiescat in te: expertus sum, quàm nulla sit extra te quies. Hoc scilicet stipendium à dæmone mihi concessum est, cui te deserto, servivi. O triste stipendium! ô meam insaniam! ego à te ad tantam dignitatem evehctus, quomodo eousque me abiicere potui? fateor, Domine, quamdiu in peccato fui, nullam elievi cogitationem, nullum affectum, qui meâ nobilitate dignus fuisset; servivi enim sensibus meis; cogitavi de explenda cupiditate mea, corpori ut bene esset, laboravi; huic quid nisi siliquas turpissimarum voluptatum obtuli? O mi DEUS, hocne bonum illud fuit, quod me abduxit à te? quod, ut tibi rebellis fierem, effecit? quod me induxit, ut abiicerem gratiam tuam, tuæ renuntiarem amicitia, te Patrem meum desererem? O Domine, quid egi? comparatus sum jumentis insipientibus, & similis factus sum illis! Extende, quæso, paternam manum tuam, & disrumpe vincula, quibus fœdo adeò mancipatui adstrictus teneor: cupio dissolvi, & esse tecum!

Pro-

Proposita. Tibi soli serviam, Domine, & à te nunquam recedam: nunquam ad libertatem tam noxiam aspirabo: non reluctabor Superiorum consiliis & mandatis: non te deseram vilis voluptulæ causâ: jugum tuum portabo potius, quam jugum dæmonis; & cum hoc jugum nihil sit, nisi observare leges tuas, has observabo omni studio.

Petitio. Tu, piissime Pater, confirma, quod operatus es in me, ut tibi uni serviam, tibi uni adhæream. *Pater noster.*

Pars IV.

Prodigus in se reversus, quid fecerit?

D*octrina.* Dissipatâ omni substantiâ, vixerat aliquamdiu in durissimo servitio miser adolescens, non habens, unde vel famem vel penuriam consolaretur. O quàm ei acerba ista videbatur conditio! occurrebat ei sors pristina, qua in domo Patris gaudebat, ubi ad nutum erant omnia. Huic felicitati præsentem suam conferbat miseriam; & ô in quos gemitus abiit! ô quoties detestatus est horam, quâ à Patre discessit; libertatem, cujus amore seductus est; socios, quibuscum bona consumpsit. O quoties ingeminabat illud: qualis es, & qualis eras miserande puer? generis magni, magnæ stirpis magna propago: nuper Eois ditior undis, splendidus ostro, fulgidus auro: quò nunc divitiarum migrârunt? Modicum! modicum! ut fumus, vapor, somnia, sic transferunt omnia. Sed